

CXXIV.

Forslag til Lov

om

Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 18. Februar 1921.*)

§ 1.

Den Skade paa Person, der ved Jernbanedrift tilføjes de rejsende eller andre, for hvem der ikke paa Grund af Tjenesteforhold til Banen gælder særlige Erstatningsregler, er Jernbanen pligtig at erstatte efter de i denne Lov indeholdte Regler, selv om Skaden er hændelig. Oplyses det, at den skadelidende selv eller en Jernbanen uvedkommende Trediemand forsætlig eller ved Uagtsomhed har hidført Skaden, er Banen fri for Ansvar, medmindre Medskyld fra Banens Side godtgøres. Er baade den skadelidende og Banen Skyld i Skaden, afgøres det efter Beskaffenheden af de begaaede Fejl, om og i hvilket Forhold Erstatning skal ydes.

§ 2.

Den tilskadekomne er berettiget til Erstatning saavel for Udgifter ved Sygebehandling som for det Næringstab, han lider som Følge af Skaden, indtil Lægebehandling er endt, dog ikke udover 1 Aar, hvilket Tidsrum skal kunne forlænges af den i § 4 omhandlede Kommission. Saafremt Skaden ogsaa udover dette Tidsrum maa antages at medføre Forringelse i hans økonomiske Forhold, har han Krav paa Erstatning herfor enten i Form af en Sum een Gang for alle eller i Form af en periodisk Ydelse, livsvarig eller for et vist Tidsrum, eller, dersom Omstændighederne taler herfor, paa begge disse Maader. Fremdeles vil der kunne tillægges den tilskadekomne en passende Godtgørelse for Lidelser, Ulemper, Lyde og Vansir, der skyldes den ham tilføjede Skade.

§ 3.

Saafremt Tilskadekomsten medfører Døden, er Jernbanen pligtig at afholde Udgifterne ved den afdødes sømmelige Begravelse samt at yde Erstatning til den afdødes Ægtefælle og Børn, derunder Sted- og Adoptivbørn, for det Tab, de lider ved

*) Se Tillæg A. Sp. 2611; Tillæg B. Sp. 637; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 49, 1ste Behandling Sp. 99, 2den Behandling Sp. 836, 3die Behandling Sp. 869.